

# ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχίαις φρ. 12.  
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα 20.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Θωμάς Περίδρομος

*Ἐρωτες γατῶν*

Τραγικὸν μελόδραμα δίπρακτον

εφ. *Ραμπαγάς*, Ἀθήνα

1. 1 Ιανουαρίου 1882, σ. 2-3
2. 3 Ιανουαρίου 1882, σ. 7-8

# 1. ΘΩΜΑ ΠΕΡΙΔΡΟΜΟΥ

## ΕΡΩΤΕΣ ΓΑΤΩΝ

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

— ΔΙΠΡΑΚΤΟΝ —

ΠΡΟΣΩΠΑ

**Δοστρούλα** (δοσρη γάτα) — πρώτη ὑψίφωνος

**Κόκκινη** — (γρή γάτα) — μεσόφωνος

**Μαθρός** — (εὐμορφος γάτος) ὑψίφωνος

**Στακτερός** (δοσρηος γάτος) βαθύφωνος

**Κορός γάτων ποικιλόχρους**

Ἡ ΣΚΗΝΗ ΕἰΣ ΤΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ

### ΠΡΑΞΙΣ Α'

ΣΚΗΝΗ Α'

[Διφορούντο τοῦ παρεσκηνίου φαίνονται πολλοὶ γάτοι διατρέγοντες τὴν σκηνὴν μετ' ἑμαῶν, ἐνῶ ἡ εὐλήνη ἀνέχεται εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν μέσῳ ὠχρίωντων ἀστέρων. Μετὰ πολλὰ νηκουριματὰ ὁ χορὸς ἀπέρχεται ἀκούονται δὲ μακρῶδες οἱ γλυκεῖς λαρυγγισμοὶ τῶν κοιδῶν.]

ΣΚΗΝΗ Β'

**Δοσρη γάτα** (μόνη)

Πολὺ παρεξένο με τέτοια παγωνιά,  
Ποῦ κάνει τὰς κυράδες νὰ ζαρόνουνε  
Κουκουλωμέναις με βαρετὰ παπλώματα,  
Καὶ τὸν καλὸ μου τὸν ἀρέντη νὰ φορῇ  
Δύο χοντρικὰ φανέλαις εἰς τὴ ράχι του  
Καὶ τριδιπλα τσουμάκια 'στὰ ποδιάρια του,  
Πολὺ παρεξένο ἐγὼ μέσ' τὴν καρδιά  
Νὰ 'νοιώθω τέτοια φλόγα ἀσυνείθητη.  
Καρμῖα θέρη μῆπως μούρχειται κρυφῶ,  
Γιὰτι κ' ἐχθὲς τὸν νύκτα ἐξασταίνουμου  
'Αν ἦναι ἔτσι δὲν θὰ κἄνω ἀσχημα  
Λίγο κινεῖο αἰριο, πρῶτ, πρῶτ  
Νὰ πάρω.

ΣΚΗΝΗ Γ'

**Κόκκινη γάτα** καὶ ἄνω.

**Κόκκινη**

(προβάλλουσα ὑπισθεν καπνοδόχου)

Νιῶου!... Καλωσπέρτα Δοστρούλά μου

**Δοσρη**

Καλῶς τὴν κερά Κόκκινη. Κάτι κ' εἶς  
Μὲ τέτοια κρούα νύκτα βγῆκες 'στὰ ψηλά;

**Κόκκινη** (γελάσασ)

Χᾶ, χᾶ! καὶ λὲς τὸ κρού πῶς θὰ φορηθῶ  
Καὶ δὲν θὰ κἄνω καὶ ἐγὼ τὸ κόρτε μου  
Αὐτὸν τὸν μῆνα ποῦ μες χάρσι' ὁ θεὸς  
Γιὰ νὰ περνοῦμε με ἀγάπαις καὶ φιλιῖς;

**Δοσρη**

Καὶ τί θὰ ποῦν αὐτὰ: ἄ γ ἄ π α ι ς καὶ φ ι λ ι ἄ.

**Κόκκινη**

Χᾶ, χᾶ! ἂ τὴν καίμενη τὴν πρωτόπτερη!...  
Λοιπὸν εἰδῶ ἅπάνω τί ἀνέβηκες;

**Δοσρη**

'Ενοιώσα μέσ' τὰ στήθη μου, μέσ' τὴν καρδιά  
Κ' ἐγθὺς κ' ἀπόψε μία φλόγα ροδερῆ  
Καὶ ἤλακ εἰδῶ πάνω γιὰ νὰ δροισθῶ.  
Θέρη νὰ ἔχω, δὲν καταλαβᾶ...

**Κόκκινη**

Ν ι ἄ ρ, Ν ι ἄ ρ!

'Οχι συνάχι ἔχεις παληκοκρίτσο!...

'Αγάπη ἔχεις' νὰ τὸ νὰ ε' τὸ πῶ.

**Δοσρη**

'Αγάπη! Μπα καλὴ ἀγάπη θὲ νὰ πῇ  
Νὰ 'νοιώθῃ κανεῖς ζέστα μέσ' 'στὰ στήθη του;

**Κόκκινη**

Καὶ βέβαια! Μὰ πὲς μου 'στὰ ἀληθινὰ  
'Ο νοῦς σου δὲν πετᾷ, δὲν συλλογίζεσαι  
Κανένα ἄσπρο, ἄσπρο ἀρχοντόπουλο  
Μ' ἑμορφα μᾶτμα καὶ πυκνὸ πυκνὸ μαλλί  
Μὲ μακρὰ οὐρά.

**Δοσρη**

Οὐτὸ μου πέρας

Τέτοια ἰδέα ἀπ' τὸν νοῦ.

**Κόκκινη**

Παίε καλά!

Τότε λυγρὸν ἀκόμη δὲν ἀγάπησε  
Μόνον διψᾷ; ἀγάπη, κοριτσάκι μου,  
Καὶ θ' ἀγαπήσης γλήγορα, μὰ πρόσεχε  
Γιατ' ἔχει ἡ ἀγάπη βάσανα πολλὰ  
Γιὰ κείνους ὅπου γάνονται γιὰ τίποτε  
Μὴν εἰσ' εὐαίσθητη πολὺ ἄσπροῦλά μου  
Καὶ κρύβε τὴν ἀγάπη σου, ὅσο μπορείς.  
Εἰς ἑμορφα καὶ νέα' θέρθουσε πολλοὶ  
Νὰ σοῦ πουλήσουν ψευτικὰ αἰσθήματα,  
'Εὐὸ βρασνίξέ τους, κἄνε τὴ σαλρῆ,  
Καὶ μόνον ἂν κανένα νουστιμέουσαι

2. ΘΩΜΑ ΠΕΡΙΔΡΟΜΟΥ

ΕΡΩΤΕΣ ΓΑΤΩΝ

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΜΒΛΟΔΡΑΜΑ

— ΔΙΠΡΑΚΤΟΝ —

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

**Ἄσπρουλα** (ἀσπρη γάτα) — πρώτη ὑψίφωνος  
**Κόκκινη** — (γρηθὰ γάτα) — μεσόφωνος  
**Μαύρος** — (εὐμορφος γάτος) ὑψίφωνος  
**Στακτερός** (ἀσχημος γάτος) βαθύφωνος  
**Χορὸς γάτων ποικιλόχρονος**

Η ΣΚΗΝΗ ΕἰΣ ΤΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ

ΠΡΑΞΙΣ Β'

ΣΚΗΝΗ Α'

Μαύρος γάτος καὶ Στακτερός

Στακτερός

[μὲ ἠνωρωμένους τὰς πρίζας καὶ διασταλμένους τοὺς ρώθωνας. Κρατεῖ ἐν τῷ στόματι ἰχθύν ὃν καταλείπει ἐπὶ τῆς στέγης].

Ἵ ἀπεχθὲς τῆς κοινωσίας καθάρμα,  
 Εἰς ζένας κατοικίας λέγε, τί ζητεῖς;  
 Κ' ἐν παγερταῖς νυξὶ τομᾶς ν' ἀποπλαγᾶς  
 Εἰς ἀτραποὺς ἐρώτων σκολιὰς καὶ δὴ  
 Μικρὰς γ α λ ἰ δ α ς φρούς; Εἰ οὐκ ἔγνωκας  
 Ὡς ἔστι Δίκης ὀρθαλοὺς ὁ πάνθ' ὄρων  
 Ὅσ' ἀν ὀ πονηροὶ ἐργάζονται — χί!... μψοῦ!...

Μαύρος (ὁμοίως)

Τὴ χάρι νὰ μοῦ κάνετε, κύρ δάσκαλε,  
 Ποῦ μάθετ' ἀπ' τὸν βλάκα τὸν ἀρέντη σας  
 Νὰ νικουρίζετε βαθυὰ ἑλληνιά,  
 Τὴ χάρι λέω, νὰ μοῦ κάνετε, ἀνοικτὰ  
 Νὰ παίρνετε τὸ φύσημά σας, ἀνοικτὰ...  
 Κι' αὐτὴ σας τὴν κατῆχσι ν' ἀρίστετε,  
 Μὴν πᾶτ' ἀπὸ τὰ κεραμίδια ἀναυλα  
 Καὶ σπάσετε κανένα κοκκαλάκι σας  
 Κανὲν ἀ σ τ ἄ ρ ι ο ν — χί!... μψοῦ!... χί!... μψοῦ!...

Στακτερός

Νὶ δ ῆ ρ ὀ ν !... — Κ' ἐγὼ παρακαλῶ θερμότατα  
 Τὴν βαναυσότητά σας νὰ ἀπέλιθτε  
 Πρὶν ἢ τοὺς μύστακάς σας πάντας ριζήθῃν  
 Ἐκβάλλω καὶ τὸ πρόσωπον αἰμόφυρτον  
 Οἱ ὄνυχές μου σοὶ ποῖσῃσι μικρὰ.

Μαύρος

Θὰ πᾶρ' ὁ δειλόκος τὸν πατέρα σου βρεοῦ  
 Λόγιε νέε καὶ εὐπαιδεύετε — Θωρῶ

Πᾶς σοῦ ποιεὶ χαμίνε τὸ δοντάκι σου  
 Γιὰ τὴν Ἄσπρουλα καὶ γι' αὐτὸ μαε ἀρχισε  
 Τῆς συμβουλαίς...

Στακτερός

Ἵ ὦ καὶ τὴν ἀγαπῶ θερμῶς  
 Καὶ ἔστις ἀν τομῆση νὰ τὴν ἀγαπᾶ  
 Τὸν σχίζω...

Μαύρος

Τὰ μουτράκιμα σου νὰ σχίσης μασκαρὰ  
 Ζευξέκη, εἶλα τράβια ἀνοικτὰ! γιὰτι  
 Τὴν γούνα σου θὰ ἔτῃν τινάζω Τενεκί!  
 Ἀσχημομυρῆ, Καρβουνα, Τουρκόγυρτε!

Στακτερός

Οὐτιδανὰ ὑβρίζεις ὡς κερκαγωγεὺς  
 Ἄλλὰ θὰ δώσης λόγον νῦν τῶν ὑβρεων  
 Τοὺς μάρτυράς σου σταίτε μου...  
 Μαύρος (ρατίζων διὰ τὸ ποδὸς αὐτοῦ).  
 Νὰ μάρτυρες!...

Στακτερός

Ἵ ὦ λύσσα, ὦ μένεα, ὦ ἐκδίκησις!  
 Ὡς κρεποῦλαί θὰ σφαγῶμεν—νιάρ!... χί!... μψοῦ!...

Μαύρος (ἀδει)

Κάτω ἀπ' τὰ κεραμίδια  
 Θὰ σὲ ρίξω μιά χαρὰ  
 Τέτοια ἀνοστα παιγινίδια  
 Νὰ μὴ κἀνης μασκαρᾶ.

Στακτερός (ἀδει)

Μὲ ὑβρίζει ἡ λαλιὰ σου  
 Ὅτι ἀν φρονῆς εἶπᾶ,  
 Πλὴν ἐγὼ τὸν μύστακά σου  
 Ἐκρίζω, ποταπέ!

(Πίπτονται ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ μετὰ σφοδρὸν ἀγῶνα ὁ Μαύρος κυλῖει τὸν στακτερὸν κάτω τῆς στέγης).

ΣΚΗΝΗ Β'.

Ἄσπρουλα καὶ Μαύρος

Ἡ Ἄσπρουλα ἔρχεται δειλῶς ἐνθ' ὁ Μαύρος

τῆς προσέρρει τὸν ἰχθύν καὶ τῆ λέγει :

Ἡ φτωγὴ μου ἀγκαλιὰ  
 Σὲ προσμένει μὲ φιλιὰ  
 Ὡ Ἄσπρουλα νὰ σὲ σφιξῇ...  
 Καὶ σοῦ δίνω αὐτὸ τὸ ψέρι  
 Τὴν ἀγάπη μου νὰ δείξη  
 Εἰς τὴν τόση σου τὴ χάρι.

Ἡ Ἄσπρουλα ἐγγίζει τὸν ἰχθύν καὶ ναζαλέα ἀδει :

Σ' εὐχαριστῶ πολλὸ  
 Ἀγάπη μου καλὴ...  
 (Ἀτρῆς πίπτει νεκρὰ)

Μαύρος (ἐντρομος)

Τὶ ἔπαθε! βοήθεια, βοήθεια!...  
 Ἐλιγοθύμισ' ἡ Ἄσπρουλα τρέφεται!...  
 Νερό, Βινέγκρ, αὐθαρετὲ φέρετε!...

# ΡΑΜΠΑΓΑΣ

## ΣΚΗΝΗ Γ'.

Εξώκεινη και οί ἄνω

Εξώκεινη (σπεύδουσα)

Τί τρέχει; τί; ... ελιγοθύμισε; γιατί;  
(βλέπει τόν Ιγθόν)

Ὡ κρέμα! ... ἡ φτωχή εραρμακώθηκε! ...

Μπαύρος (έντρομος)

Εραρμακώθηκε ἀπό τὸ ψάρι! ... πῶς; ...

Εξώκεινη

Γιατ' εἶχε κάποιος βόλαι φόλα! ... Ὡ φτωχή!  
Φτωχή Ἀσπρούλα τόσο ἐμορφη, γλυκειά,  
Καὶ νὰ πεθάνη τώρα μέσ' τὰ νεκρία της!

Μπαύρος (γονυπετής)

Σὺ ποὺ πέταξες 'ς τὰ ὕψη

Γάτα μου ἀγαπημένη

Στρέψ' ἰδέ Ἰλαρωμένη,

Σὲ ἀκολουθῶ πιστῶς.

Ἄν εἰ φθάνει ἂν ἡ φόλα εἰς

Κ' ἡ κακία αὐτοῦ τοῦ κόσμου

Μᾶς ἐχώρισεν ὡ φῶς μου

Μᾶς ἐνάνει ὁ Οὐρανός.

(Τρώγει τεμάχιον ἰγθός καὶ πίπτει ἄπνου παρὰ τὸ  
πτώμα τῆς Ἀσπρούλας.)

ΤΕΛΟΣ